

КИТАЙСЬКІ ТРАДИЦІЇ ВИХОВАННЯ ЕСТЕТИЧНОГО СМАКУ В МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИКИ ЗАСОБАМИ АКАДЕМІЧНОГО СПІВУ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

У статті зазначено, що естетичний смак особистості є провідною категорією естетичного виховання. Сформований естетичний смак наближає людину до естетичного ідеалу довершеності й неповторності. У Китаї становлення теорії естетичного виховання молоді відбувалося під впливом конфуціанства та даосизму. Українські та китайські вчені мають схожі підходи щодо виявлення суттєвих ознак поняття «естетичний смак майбутніх учителів музики». Визначено естетичний смак майбутніх учителів музики як здатність особистості сприймати і виокремлювати красиве й достойне і предметах дійсності та мистецтві, що викликає позитивні переживання й насолоду, створювати самим красу та навчати цьому школярів.

Розкрито процес виховання естетичного смаку в майбутніх учителів музики як система взаємодії між учасниками освітнього процесу з метою засвоєння цінностей музичного мистецтва. Виокремлено академічний спів як специфічний стиль виконання музичних творів, що характеризується точністю і чистотою звуку, дихальними техніками та відповідними правилами виконання. Включає класичні жанри – оперу, камерну музику, хори. До засобів академічного співу віднесено вокальну техніку, партитуру, вокальні вправи, інтерпретацію, звукоутворення, постановка голосу, музичні ансамблі.

Доведено, що правильне застосування засобів академічного співу підвищує рівень сформованості естетичного смаку в майбутніх учителів музики. Відбувається інтеграція естетичного смаку з академічним співом у фаховій підготовці майбутніх учителів музики. Це передбачає розвиток вокальних навичок, глибоке розуміння музичних стилів та аналіз музичних творів, що сприяє формуванню естетичних цінностей і критичного мислення в майбутніх учителів музики.

Китайськими традиціями, котрі впливають на виховання естетичних уявлень та смаків учителів музичного мистецтва, вважаються головні пріоритети мистецтва в суспільстві та освіті Китаю, такі як: каліграфія, живопис, театр, музика та поезія, традиційні свята. Виокремлено напрями виховання естетичного смаку майбутніх учителів музичного мистецтва на засадах китайських традицій: реалізація ідей конфуціанства, збереження й поповнення культурної спадщини кращими музичними творами, включення естетичного виховання в навчальні плани з підготовки учителів музичного мистецтва, упровадження інноваційних підходів до виховання естетичного смаку.

Ключові слова: естетична культура, виховання, естетичний смак, музичне мистецтво, академічний спів, національні традиції, Китай.

Постановка проблеми. Як відомо, кожен народ, його етнічні угруповання, мають певні традиції, звичаї, обряди, що спонукають до естетичного виховання молоді. Метою і результатом такого виховання є формування естетичної культури, до складових якої віднесемо естетичний смак людини. Засвоєння основ естетичної культури, перш за все, включає сприймання оточуючого світу з позиції прекрасного, приналежності людини до традицій свого народу. Саме через красу національних традицій, їх колоритного представлення формується естетичний смак молоді. Естетика побуту також розвиває смак молоді, бо через родинні звичаї передаються звички охайності в житті, в одязі, у прибиранні приміщення, а також уміння готувати смачні національні страви.

Окрім родини, естетичний смак виховують учителі музичного мистецтва. Як зазначає І. Чистякова [9], фахова підготовка вчителя музики на прикладі європейських країн має особливості, суть яких полягає в освітній державній політиці, формах підпорядкування та фінансування, змістового наповнення навчальних програм з музичного мистецтва. Безумовно, традиції країн відбиваються на змісті естетичного виховання майбутніх учителів музичного мистецтва. Національна ідентичність виховується завдяки прищепленню молоді краси рідної природи, розумінню цінності найкращих творів музичного та образотворчого мистецтва.

У науковій статті Ж. Петрович [6] стверджує про те, що національно-культурну ідентичність особистості формують національні та культурні цінності, уяви, ідеали, погляди, зразки поведінки.

Завдяки національному контенту вчителі музичного мистецтва перевтілюють прекрасне у власні надбання, виховують естетичний смак школярів як стійке емоційно-оцінне ставлення особистості до створення прекрасного засобами музичного мистецтва.

Нині освітній простір відкритий для обміну найкращими педагогічними практиками, заохочується академічна мобільність суб'єктів навчання. Актуальність теми дослідження обумовлена наявною суперечністю між: потребами суспільства у висококваліфікованих учителях музики, здатних виховувати естетичну культуру молоді на національних традиціях, та недостатнім використанням міжнародного досвіду естетичного виховання, зокрема естетичного смаку особистості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Про естетичне виховання майбутніх учителів музичного мистецтва висловлюється Ю. Бабикіна [2], на думку якої суттєвими складовими такого виховання є емоційне самовираження, духовне зростання, коригування та саморегуляція дій і поведінки людини. Справедливо авторка підкреслює, що для естетичного виховання таких фахівців недостатньо слухати музичні твори, відвідувати концерти й виставки, читати книжки, бо школярі відчують душу та позитивний настрій учителя, його мораль та високі ідеали краси й неповторності. Особливої уваги приділяється питанням моралі серед молоді, дотриманню моральних норм поведінки вчителем. Завдяки мистецьким творам, на думку дослідниці, відбуваються радикальні зміни в думках, діях, поведінці людини, закладаються основи естетичної діяльності на творчому рівні та, безумовно, гарного смаку.

У дослідженні Юй Сін'я [13] виокремлюються особливості навчання китайських співаків, як: урахування національної ментальності; розуміння філософії Всесвіту; наслідування шляху дао, що означає безкінечність життя людини. Естетичний смак виявляється у виразному прочитанні ієрогліфів, а категорія «юань» тісно пов'язана з мовленням китайською мовою. «Віддзеркалення символіки категорії «юань» пов'язано з виразним й естетичним звучанням голосу співака, яке досягається шляхом округлого положення роту та піднятого м'якого піднебіння» [13, с. 86].

У науковій праці А. Гудаму [1] наводяться результати порівняння світової та китайської вокальної освіти, що свідчать про елементи схожості й розбіжності. Прийом китайського бельканто є поєднанням національних та академічних прийомів та вважається характерним для вокальної педагогіки у вищій музичній школі Китаю. Дотичними до нашої наукової роботи є питання, що стосуються вивчення вокальної стилістики відомих китайських співаків з академічного вокалу (Дільбер Юнус, Лян Нін, Чжен Цзін та інші).

Про виховання естетичного смаку в майбутніх музично-педагогічних працівників йдеться в дослідженні Чжоу Мін [12], котра представила власний досвід вокальної майстерності в роботі зі здобувачами вищої освіти. Дотичною є думка авторки про те, що знання про китайські народні цінності та традиції утворюють когнітивну складову естетичного смаку вчителя музики. У такий спосіб зміцнюється національний дух громадян Китаю, усвідомлюється роль краси й досконалості в житті людини. Мистецтво Цзінхуа Даоцин є прикладом наслідування китайських традицій виховання естетичного смаку вчителів та учнів, у якому використовують режим – мелодію, підвищення тону та супроводжують його стрибком. Володіючи репом з одним словом, людина грає кілька ролей – жінку, чоловіка, дітей та імітує мову та звуки тварин. Естетичний смак виявляється в театралізованій формі репу.

Китайські вчені Тань Сяо, Чень Цзін [7], також наголошують на ролі китайської народної опери у формуванні естетичної культури майбутніх учителів музики. На думку вчених, Китайський традиційний театр та пісенно-літературній творчості Піднебесної є прикладом естетичного, національно-патріотичного виховання молоді, оскільки проводяться різні музичні заходи, концерти, конкурси, що дозволяють сформувати духовний світ і гармонійний розвиток особистості засобами національної культури.

У дослідженні Лі Жуйзін [5] під час співацького навчання підлітків поділяє і застосовує методи, що впливають на: активізацію естетичного сприйняття дійсності; залучення школярів до естетично-художньої діяльності. У такий спосіб, на думку вченого, підвищується ефективність формування музично-естетичних смаків у школярів.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Як свідчать результати пошукової діяльності, питання естетичного смаку в майбутніх учителів музики недостатньо вивчалися в поєднанні з використанням засобів академічного співу в закладах вищої освіти та з урахуванням китайських традицій естетичного виховання молоді.

Мета статті – схарактеризувати процес виховання естетичного смаку в майбутніх учителів музики засобами академічного співу в закладах вищої освіти з урахуванням китайських традицій естетичного виховання молоді.

Виклад основного матеріалу. Становлення теорії естетичного виховання та естетичного смаку особистості в Китаї відбувалося під впливом релігійно-філософського вчення. У науковій статті В. Хавроненко [8] згадуються конфуціанство та даосизм, котрі до сих пір розвиваються в Китаї.

1. Конфуціанство – вчення, яке пропагує мораль, етику та потреби навчання молоді через

мистецтво, формуючи естетичні цінності в суспільстві. Конфуцій (551-479 рр. до н.е.) – китайський філософ, який розробив вчення, що підкреслює значимість моральних вчинків, етики та соціальних взаємин в суспільстві. Характерними ознаками конфуціанства є ритуали (як прийняті в суспільстві традиції) та музика (у тому числі й академічний спів). Традиційно визнаними є повага до іншої людини, законслухняність, стриманість, упевненість, усвідомлення обов'язків, саморегуляція, соціальна гармонія, освіта, добродетельність. У конфуціанстві простежується естетичний ідеал як досягнення соціальної злагоди і гармонії в Піднебесній. А це означає, що людині потрібно точно відтворювати жести, слова. Ритуальні дії мають відбуватися в ритмі космічного життя, а їх відхилення призводить до безладу та хаосу.

2. Даосизм – вчення про ідеали єдності з природою й упорядкованістю світу, що впливають на сприйняття гармонії та краси в будь-якій формі. Лао-цзи (6–5 ст. до н.е.) – легендарний філософ, автор «Дао Де Цзін». У вихованні естетичного смаку майбутніх учителів музики діють принципи даосизму: потрібно дотримуватися порядку всесвіту та дао (шлях), знаходити такі шляхи, щоб жити в злагоді з природою; ідея дії без зусиль, сприйняття природного плину речей без протидії їм; виявлення індивідуалізму та усвідомлення значення внутрішнього спокою та самовизначення в житті людини.

Обидві філософії підкреслюють важливість моральності як особистісної риси людини, але конфуціанство більше сфокусоване на соціальних відносинах, тоді як даосизм акцентує увагу на природі та індивідуальному досвіді. Однак, основи виховання естетичного смаку людини закладені в обох ученнях. Ці філософії акцентують увагу на гармонії, природі та естетичній досконалості.

Виховання естетичного смаку в майбутніх учителів музики відбувається в процесі освоєння академічного співу у фаховій підготовці. Це передбачає розвиток вокальних навичок, глибоке розуміння музичних стилів та аналіз музичних творів, що сприяє формуванню естетичних цінностей і критичного мислення в майбутніх учителях музики.

Система виховання естетичного смаку у вчителів музики спирається на такі складові, як-от: освітню програму, на якій викладаються теоретичні основи музики, історія музики, музичні жанри та стилі, заняття з академічного співу; практичну діяльність – практичні заняття з виконання музичних творів у різних стилях, участь у хороших колективах, музичних ансамблях, концертах, сценічних постановках, що сприяє розвитку командного духу та співпраці; аналіз та критичне мислення як здатність вивчати музичні твори з акцентом на емоційний та естетичний зміст, ана-

лізувати та обговорювати музичні твори в аудиторії, що дозволяє формувати власні оцінні погляди на музичне мистецтво; культурну самореалізацію як інтерес та відвідування концертів, фестивалів та інших культурних подій, залучення до мистецьких проєктів та колаборацій з відомими музикантами і співаками; індивідуальний підхід – оцінка і підтримка індивідуальних уподобань майбутніх учителів музичного мистецтва, творче самовираження в процесі написання власних музичних творів або аранжувань.

Ця система дозволяє формувати у майбутніх вчителів музики не лише технічні навички, але й глибоке розуміння естетики, що підвищує їхній рівень сформованості естетичної культури загалом.

На підставі результатів аналізу наукової літератури [5; 11; 14], розкриємо зв'язок між естетичним смаком та академічним співом учителя музики, саме:

- академічний спів розширює естетичні уявлення про красу й неповторність, безпосередньо впливає на виховання естетичних смаків, бо здобувачі вищої освіти в процесі навчання вивчають різні музичні стилі, форми та жанри, що допомагає урізноманітнювати їхнє пізнання нового й професійного;

- академічний спів має вокальні техніки, опанування якими дозволяє майбутнім учителям музики адекватно оцінювати якість виконання музичних творів, виконувати правильно, «без фальші», а це підвищує рівень вихованості естетичного смаку;

- інтерпретація музичних творів академічного співу розвиває індивідуальність та естетичні почуття здобувачів вищої освіти;

- на заняттях з вокальної підготовки формується критичне мислення, завдяки якому відбувається дискусія та оцінна діяльність, формування власної точки зору;

- академічний спів є формою творчого самовираження під час якого переживаються та виражаються емоції, котрі посилюють естетичне сприйняття.

Ці зв'язки демонструють, як академічний спів може бути потужним інструментом у вихованні естетичного смаку у майбутніх вчителів музики.

У наукових працях [7; 11; 13], до засобів академічного співу відносять: вокальну техніку, завдяки якій розвивається голос, дихання, артикуляція і резонанс; партитуру як використання нотних записів у процесі навчання; спеціалізовані вокальні вправи для вироблення відповідних навичок співака чи музиканта; аудіювання, що сприяє прослуховуванню та аналізу вокальної майстерності виконавців; інтерпретацію – найповніше й переконливе розкриття задуму авторів, що залежить від естетичних переконань, індивідуаль-

них особливостей виконавця музичних творів та емоційне представлення публіці, його ідейно-художніх; історію музики, за допомогою якої здобувачі вищої освіти ознайомлюються з тенденціями музичного мистецтва різних епох і стилів; музичні ансамблі – об'єднання талантів для групових публічних виступів, розвитку співпраці та комунікації; сольфеджіо – навички читання нот, розпізнавання мелодій та гармоній.

Як уважають З. Комарук, М. Науменко [3], академічний спів характеризує зразкове вокально-хорове мистецтво. Академічна постановка характеризується однорідним звучанням голосу упродовж діапазону, «прикритістю» звукоутворенням, використанням головного резонування (як вібрація в голові). Цілком погоджуємося з дослідницею С. Кравченко в тому, що «від постановки голосу залежить дуже багато, адже голос без опори, обмеженим діапазоном і фальшивою інтонацією не може виконати художній твір так, щоб принести задоволення слухачеві» [4, с. 271].

До співацьких засобів відносять: музичний слух, пам'ять, голос, інтелект, інтуїція, вокально-технічний інстинкт, воля, характер, темперамент, почуття ритму, гарний стан здоров'я, зовнішній вигляд, котрі однозначно впливають на естетику професійної діяльності співаків та музикантів. Виокремлені засоби допомагають формувати естетичний смак та поглиблюють розуміння музики.

У дослідженні Чжан Лянхун [10] зазначено про те, що в Китаї «працюють» академічні ідеї, запозичені з інших країн, зокрема з вокальних шкіл Європи. Такі ідеї пов'язують з фізіологічними знаннями, психофізичними якостями особистості, котрі допомагають постановці голосу вокалістів, виробленню дикції, артикуляції, формують правильне звукоутворення, посилюють виразність завдяки піаніно, колоратури, форте. До засобів академічного співу віднесено вокальну техніку навчання оперних і камерних вокалістів, бо красиво виконаний музичний твір, беззаперечно, є засобом виховання естетичного смаку вчителів музичного мистецтва. У цій науковій праці виокремлено інтонаційну виразність та звукоутворення, вільне дихання, резонатори звуку, щільність змикання голосових зв'язок. Заслугує схвалення те, що пропонується підвищувати ефективність роботи над дикцією, ставити правильну артикуляцію, загалом бережно відноситися до голосу та власного здоров'я. Метод прикладу в роботі з майбутніми вчителями музики посилює їхню естетичну вихованість. Проте, цілком погоджуємося, копіювання замало для творчої особистості музиканта чи співака. Популярність цих фахівців потребує самостійних і творчих шляхів самовиховання естетичного смаку особистості.

У дослідженнях авторів зустрічаються терміни «академічний спів», «вокальна підготовка вчи-

теля музики». У першому випадку, академічний спів є специфічним стилем виконання, характеризується точністю і чистотою звуку, дихальними техніками та відповідними правилами виконання. Включає класичні жанри – оперу, камерну музику, хори. Використовується нотний матеріал і супроводжується поглибленим вивченням музичної теорії та історії. У другому випадку, вокальна підготовка є більш загальним поняттям, що охоплює всі аспекти навчання вокалу, включаючи технічну підготовку, практику, розвиток голосу та роботу над репертуаром. Включає різні стилі виконання – академічний, естрадний, джазовий та ін. Орієнтована на різноманітні вокальні техніки та матеріали відповідно до індивідуальних потреб і бажань виконавця.

З огляду на вище сказане, академічний спів є частиною більш широкого процесу вокальної підготовки, а його виконавці зосереджуються на музичних творах у класичних традиціях.

Освіта, зокрема в художніх школах, також сприяє розвитку естетичного сприйняття, навчаючи традиційним технікам та сучасним підходам. Узагальнюючи наукову літературу [7-14], зазначимо про те, що китайськими традиціями, що впливають на виховання естетичних уявлень та смаків учителів музичного мистецтва, можна вважати пріоритети мистецтва в суспільстві та освіті Китаю, такі як: каліграфія, живопис, театр, музика та поезія, традиційні свята. Каліграфія як традиційне мистецтво письма розвиває естетичне чуття через форми, лінії та візуальну гармонію. Живопис, зокрема традиційні техніки китайського живопису, акцентують увагу людину на зображенні природи, викликають почуття краси та гармонії. Театр на прикладі кунг-фу театру, класична музика і поезія, традиційні театральні вистави мають великий вплив на естетичні смаки. Участь у традиційних святах (Китайський Новий рік, Свято ліхтарів, Свято закоханих, Свято середини осені, День зимового сонцестояння, Свято драконових човнів, День поминання покійних), сприяють культурному вихованню та естетичному сприйняттю через ритуали, мистецтво та декорації. Повага до традицій і культурних практик є важливими для національної ідентичності будь-якого народу. Таку позицію доводять дослідники з України та Китаю, їхні позиції схожі. Зауважимо про те, що сім'я є головним досягненням естетичного ідеалу в китайському суспільстві. Повага до батьків та людей старшого віку є найважливішою загальнолюдською цінністю.

У межах академічної мобільності китайські академічні співаки беруть активну участь у музичних заходах в Україні. Вони представляють свої кращі роботи на концертах «Музичний діалог: Україна – Китай», науково-методичних конференціях, щорічних фестивалів «Київ Музик Фест», «Два і дні дві

ночі нової музики». Юйцзяо Ма [14] у своїй науковій роботі згадує про українсько-китайський Центр розвитку культури та освіти, Музичний центр Конфуція при Національній музичній академії України імені П. І. Чайковського, котрі є прикладом співпраці між освітянами різних культур та цінностей. Головне те, що обмін традиціями змінює погляди молодих людей, розширюється культурний та освітній простір для виховання естетичного смаку учасників освітнього процесу. Спільно проводяться чайні церемонії, виставки китайських митців, майстер-класи, на яких китайські викладачі навчають українських музично-педагогічних працівників гри на народних інструментах.

Найкращими визнані китайські співаки-вокалісти Вей Лімін та Сун Сін, а також баритон Ці Цзяньсун, сопрано Ню Цяньхуей, композитори Бао Юань-Кай, Лю Джі, Ту Єджун, Ху Тінцзян, Ші Ван Чун, котрі залюбки поділяються досвідом, володіють високим рівнем вокальної техніки [14].

На підставі аналізу наукової літератури [1–14] виокремимо напрями виховання естетичного смаку майбутніх учителів музичного мистецтва на засадах китайських традицій, як-от:

1. Сприйняття краси через реалізацію ідей конфуціанства, підтримку соціальних цінностей, виявлення поваги до традицій та людей старшого віку, формування естетичного досвіду.

2. Виховання естетичного смаку відбувається через розуміння гармонії між людиною та природою, що сприяє розвитку внутрішнього світу особистості.

3. Збереження й поповнення культурної спадщини примножує досвід виховання естетичного смаку особистості. У Китаї приділяється увага національним традиціям, ремеслам і способам самовираження, що допомагає зрозуміти та цінувати власну культуру.

4. Процеси інтеграції в освіті передбачають включення в навчальні програми каліграфії, живопису, музики та танцю матеріалу, що формує естетичну чутливість і креативність. Естетичне виховання виходить за межі навчальних дисциплін та інтегрується в різні види позааудиторної діяльності, підкреслюючи важливість мистецтва у всіх сферах.

5. Застосування інноваційних підходів до проблем естетичного виховання молоді, включення сучасних тенденцій в мистецтво з метою заохочення до створення власних результатів.

Ці напрями естетичного виховання вчителів музики сприяють розвитку критичного мислення та формуванню естетичної свідомості особистості.

Висновки і пропозиції. Проведено порівняльний аналіз результатів аналізу українських та китайських учених стосовно проблеми виховання естетичного смаку в майбутніх учителів музики. Українські та китайські вчені мають схожі підходи

щодо виявлення суттєвих ознак поняття «естетичний смак майбутніх учителів музики». Відмінною рисою є те, що в Китаї становлення теорії естетичного виховання молоді відбувалося під впливом конфуціанства та даосизму. Визначено естетичний смак майбутніх учителів музики як здатність особистості сприймати і виокремлювати красиве й достойне і предметах дійсності та мистецтві, що викликає позитивні переживання й насолоду, створювати самим красу та навчати цьому школярів.

Новизну дослідження складає поєднання естетичного смаку майбутніх учителів музики із засобами академічного співу та врахування китайських традицій у процесі його виховання.

Доведено практичну значущість засобів академічного співу для поліпшення естетичного смаку в майбутніх учителів музики. Виокремлено головні пріоритети мистецтва в суспільстві та освіті Китаю, такі як: каліграфія, живопис, театр, музика та поезія, традиційні свята.

Наведено напрями виховання естетичного смаку майбутніх учителів музичного мистецтва на засадах китайських традицій: реалізація ідей конфуціанства, збереження й поповнення культурної спадщини кращими музичними творами, включення естетичного виховання в навчальні плани з підготовки учителів музичного мистецтва, упровадження інноваційних підходів до виховання естетичного смаку.

Пропозиції, що висувуються в пошуковій діяльності, полягають у тому, що необхідно поширювати матеріали представленої теми дослідження в українські ЗВО, де готують майбутніх учителів музики. У межах академічної мобільності, інтернаціоналізації, інтеграції обмін такою інформацією є корисним і доцільним.

У подальшому плануємо досліджувати міждисциплінарний підхід до виховання естетичного смаку в майбутніх учителів музики засобами академічного співу в закладах вищої освіти.

Список використаної літератури:

1. А Гудаму (A Hudamu). Академічне вокальне мистецтво Китаю в контексті сучасної музикології. *Культура України* : зб. наук. пр. / М-во культури, молоді та спорту України, Харків. держ. акад. культури ; за заг. ред. А. Я. Сташевського. Харків : ХДАК, 2020. Вип. 67. С. 89–97.
2. Бабикіна Ю. Виховання естетичного смаку майбутніх учителів музичного мистецтва як психолого-педагогічна проблема. *Духовність особистості: методологія, теорія і практика* : зб. наук. праць. 2023. Т. 1, № 1 (105). С. 22–30.
3. Комарук З. В., Науменко М. О. Формування вокально-хорової майстерності здобувачів вищої освіти. *The 1st International scientific*

- and practical conference "Scientific progress: innovations, achievements and prospects" (October 9-11, 2022) MDPC Publishing, Munich, Germany. 2022. 559 p. С. 208–212.*
4. Кравченко С. С. Історичні аспекти методики навчання академічного та естрадного вокалу. *Scientific method: reality and future trends of researching*. 2023. pp. 269–272.
  5. Лі Жуйцін. Методичне забезпечення розвитку музично-естетичного смаку підлітків. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. Суми : СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2018. № 4 (78). С. 313–324.
  6. Петрочко Ж.В. Національні цінності як базис національно-культурної ідентичності. *Національна ідентичність в мові і культурі* : зб. наук. пр. / за заг. ред. О. Г. Шостак. Київ : Талком, 2021. С. 281–284.
  7. Тань Сяо, Чень Цзін. Роль народних традицій в системі національного патріотичного виховання студентської молоді в КНР. *Педагогічний альманах*. Херсон : КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти», 2017. Вип. 36. С. 34–39.
  8. Хавроненко В. Традиційні культури і ритуали Китаю <https://ir.kneu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/4d94578a-8430-44eb-a806-e1a6b385d0b2/content>
  9. Чистякова І. Європейські традиції та практики професійної підготовки майбутніх учителів музичного мистецтва (на прикладі вчителів вокалу чи інструменту музичної школи). *Education Innovation Practice*. 2024. № 12 (6). С. 60–65.
  10. Чжан Лянхун. Підготовка фахівців вокального мистецтва в системі вищої музичної освіти Китаю: методологічний аспект. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. Суми : Сум ДПУ імені А. С. Макаренка. 2020. № 8 (102). С. 495–504.
  11. Чжао Янь. Про естетичні почуття у вихованні вчителів музичного мистецтва. *Сіаньські мистецтва Департаменту музики базової освіти*. 2015. № 06. С. 14–28.
  12. Чжоу Мін. Духовно-естетичне виховання майбутніх музично-педагогічних працівників. *Духовно-інтелектуальне виховання і навчання молоді в XXI столітті* : міжн. період. зб. наук. пр. / за заг. ред. проф. В. П. Бабица, проф. Л. С. Рибалко, проф. Л. А. Штефан. Вип. 3. Харків : Вид-во ВННОТ, 2021. С. 78–81.
  13. Юй Сінья. Китайські національні вокальні традиції у діалозі з європейським досвідом академічного співу : дис. ... наукового ступеня доктора філософії : 025 Одеса, 2024. 206 с.
  14. Юйцзяо Ма. Місце китайських академічних співаків у соціокультурному просторі України. *Мистецтво. Актуальні питання гуманітарних наук*. Вип. 73, том 2. 2024. С. 157–160.

Lin Wanyi. Chinese traditions in cultivating aesthetic taste in future music teachers through academic singing in higher education institutions

The article notes that the aesthetic taste of an individual is a key category of aesthetic education. A well-developed aesthetic taste brings a person closer to the aesthetic ideal of perfection and uniqueness. In China, the formation of the theory of aesthetic education for youth occurred under the influence of Confucianism and Taoism. Ukrainian and Chinese scholars share similar approaches in identifying the essential characteristics of the concept of "aesthetic taste of future music teachers."

The aesthetic taste of future music teachers is defined as the ability of an individual to perceive and distinguish beauty and worthiness in objects of reality and art, which evoke positive emotions and pleasure, and to create beauty themselves while teaching this to students.

The process of cultivating aesthetic taste in future music teachers is described as a system of interaction between participants in the educational process aimed at mastering the values of musical art. Academic singing is highlighted as a specific style of musical performance characterized by precision and purity of sound, breathing techniques, and adherence to proper performance rules. It includes classical genres such as opera, chamber music, and choirs. The tools of academic singing include vocal techniques, scores, vocal exercises, interpretation, sound production, voice placement, and musical ensembles.

It has been proven that the correct application of the tools of academic singing enhances the level of aesthetic taste formation in future music teachers. This results in the integration of aesthetic taste with academic singing in the professional training of future music educators. This integration involves the development of vocal skills, a deep understanding of musical styles, and the analysis of musical works, fostering the formation of aesthetic values and critical thinking in future music teachers.

Chinese traditions influencing the cultivation of aesthetic perceptions and tastes among music teachers emphasize the main priorities of art in Chinese society and education, such as calligraphy, painting, theater, music, poetry, and traditional festivals. Directions for fostering the aesthetic taste of future music teachers based on Chinese traditions have been outlined, including the implementation of Confucian ideas, the preservation and enrichment of cultural heritage with the best musical works, the inclusion of aesthetic education in teacher training curricula, and the introduction of innovative approaches to aesthetic taste development.

Key words: *aesthetic culture, education, aesthetic taste, musical art, academic singing, national traditions, China.*